

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

Nr. 1.

10. årg.

VINTEREN 1978.

SANGEN TIL SKJERNØYAS PRIS.

O öy så skjönn, så barsk og blid.
Ved vinter og ved sommertid.
Et eventyr, et dikt, en sang,
det var en gang.

En symfoni i havets blå.
Av löv så grönt, av sten så grå.
De lave, lyse, lune hjem.
Gud signe dem.

O Sankt-Hans kveld med bål og sang,
med lek og dans på grönne vang.
Se unge-gamle drager opp.
Mot Höge Vardes topp.

I sommernattens trylleri,
en galreas glir stilt forbi.
Og solen tar sin korte blund,
I Skjernöysund.

Du fiskermann, ditt yrke kan.
Med line - teine, not og garn.
Det giver bröd.
Til mor og barn.

I lune bukt, der ligger smukt
et hus innviet Herren Gud.
Der slukkes sorg, der leges savn.
I Jesu navn.

Slik står du for mitt indre blikk,
med all den skjønnhet som du fikk.
De mørke fjelles stolte garde.
Jeg nevner bare Grode Varde.

Slik synger jeg til öyas pris.
Jeg gjør det på en elskers vis.
Ærbödig tar jeg hatten av.
Og siger takk for alt du gav.

T. J. G.

Vi ønsker alle våre lesere et godt nyttår og sier takk for samarbeidet i året som gikk. Takk for alle som har sendt oss stoff til bladet. Som sagt er vi helt avhengige av det og håper der vil fortsette. Noen enkelte sender oss et dikt og det er vi veldig glade for. Hvis det ønskes innatt til en bestemt årtid, kan vi antyde noen datoer vi helst bør ha det innen. Da vi har forholdsvis lang "ekspedisjonstid", bør en helst være ute i god tid. Til nr. 1 bør vi helst ha det innen 10. februar. Nr. 2 innen 10. mai, nr. 3 innen 15. august og julenummeret innen 15. november. Det er godt mulig vi kan greie det også etter denne tid, men vi vil gjerne ha det så tidlig som mulig. Og så tar vi det inn etter som vi får det, så langt som plassen tillater. Fra USA kan det sendes til vår kontakt der, Elinor Kristiansen, eller direkte til redaksjonen her på øya. Vi begynner vår 10. årg. og kan faktisk feire et lite jubileum til neste år. Det er mulig vi kommer til å markere det litt, men det skal vi komme tilbake til senere.

Vi benytter anledningen til å si hjertelig takk for all innkommen kontingent. Det har faktisk gått fint i år, men ennå mangler det jo en del.

xxxxxxxxxxxx

TIL SOL OG VARME.

Du verden som tiden går. Sommer og høst har vi lagt bak oss og "Kong Vinter" er over oss med snø og kulde, eller regn og sur kald vind.

Tanken går til sydlige egner der solen skinner fra blå himmel og varmer så godt i en gammel kropp. Gikten tar ferie for en tid, og alt er såre vel.

Den 3/2 går turen fra Gardermoen til Landzarote, den av Kanariøyene som er mest lik på et månelandskap.

Ved Montana del Fuego (Ildfjellet) har vulkanen ennå så mye varme i seg at man kan koke egg ved å grave dem ned i snaden.

Eller man kan ta en tur på kamelyrallen, hvis det skulle friste.

Mange andre turer kan "Saga" by på, så det er noe for en hver smak. Vårt reisemål er Puerto del Carmen; et turistsenter ved den store sandstranden Playa - Blanca. Der ligger også det norske helse- og rekreasjonssenter "Panorama". Der er norsk lege og en hyggelig betjening. Der er restaurant med mat som er tilpasset norsk smak, og det er jo fint om vi vil ta oss fri en dag for å slippe å lage den selv.

Hyggelig er det jo også at vi treffer noen av våre venner der nede som reiste uken før oss.

Koselig er det å kunne ta spaseraturer til de små fiskerlandsbyene, og inn i de små butikkene, som regel uten vinduer, men med

SKJERNÖYPOSTEN

Redaktör: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walwick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto 5 42 53 68.

Kontakt i U S A:

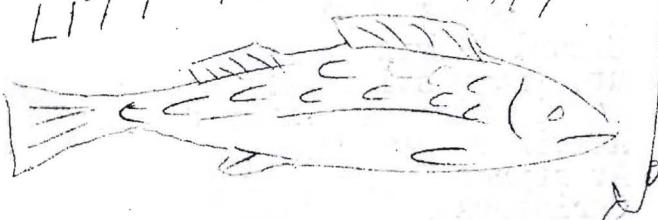
Mrs. K. Kristiansen

Adr. 853 - 58th st.

Brooklyn N. Y. 11220.

Abonnementspolis pr. år kr. 8.-
U S A \$ 1,50

LITT FISKEPRAT

Vi har full vinter med kuling og 8 - 10 minusgrader når dette skrives i midten av februar, og fisken har nesten stoppet opp. Det har vært et godt fiske etter sei med garn, med fangster opp til 300-400 kg. på 15-20 garn. Og det er fin sei i størrelsen 1-2 kg. og blir betalt med kr. 2,60 pr. kg. men da må den være sløyd og hodet kuttet av.

Med trollgarna er det helst blitt mindre fangster, men det er en god del småtorsk rundt 1 kg. pr. stk. og litt lir er det også nede i lusehålene. Men det må være helt stille på sjøen, og strömstilt for å ha trollgarna nede på 15-20 favner, ellers går de helt fulle av tang. Det hender at en

nesten kan få båten lasta av tang bare på 3-4 garn, pluss en haug med krabber. Og det er ikke bare morro å få garnene reine igjen, med bitende nordosten og 8-10 kuldegrader.

Sildā har ennå ikke vist seg på garna, og annet fiske foregår det lite av på denne årstid.

XXXXXXXXXX

Til sol og varme.

en lyspære eller to dinglende ned fra taket.

Alltid möter du smil og vennlighet. De er ikke blitt smittet av pengebegjær som i de større byer, men turen kommer nok til dem også. De unge tar etter oss turister som oversvømmer landet deres og gir inntrykk av å ha overflod av penger. Derfor kaller de oss for kapitalister og tror at vi er det.

I fire uker skal vi vandre omkring, eller ligge på stranden, ta turer til hovedstaden Areccife for å handle, eller bare sitte på altanen og slappe av og tenke på hvordan alt går der hjemme. Borte bra, men hjemme best. Slik er det vel for oss alle.

Med dette vil jeg ønske alle Skjernöypostens lesere et godt og velsignet år 1978.

Med hilsen fra
Solveig Braathen.

Akk ja, det er nok mange som ville ønske seg til sydligere breddegrader når kvikksølvet kryper ned mot 12-14 minusgrader og en iskald februar sno hviner rundt hushjørnene. Det må være samme følelsen han har hatt, den gode Ivar Åasen, når han skrev: Gjev er var i eit varmare land! Men okke som! Vinteren har nå tross alt også sin sjarm. Det er ikke bare "når liene grønskar som hagar at ein ingenstad venare kan sjå", men også når märker og trær ligger dekket av et silkeblött hvitt teppe, er det er vakkert syn.

Årsmøtet i Ungdomsforeningen ble holdt den 13. januar. Frammøtet var ca. 40-45 stykker. Etter åpningandakten leste formannen, Kristian Ånensen årsmeldingen. I året 1977 har det vært 26 møter og 9 kosekvelder. En familiefest i september hadde god oppslutning og vil sikkert bli gjentatt. 2 møteuker, en i vår ved Stensager, Hågan, Vinje og Handal, samt en i høst ved Magne Kjetså, var veldig godt besøkt. Det var en ekstra generalforsamling i høst ang. kjøp av piano. Styret har vært samlet til 10 styremøter. Skitur til Knaben sammen med Idrettslaget fra 25.-27. mars, samlet mange. Her hadde U.F. en del av underholdningen. Det var fisketur til Sandøy, sammen med Ungdomsgruppa, likesom året før. Vi får håpe dette blir årvisst da det er både for unge (og litt eldre). Likeså utflykten 12. juni til Røsnæs, hvor Hallingstad holdt andakt. I år var været ekstra fint, så det var en fin ettermiddag Under Varden. Også her var oppslutningen god. Vedlikehold og nyanskaffelser: Det er foretatt vanlig vedlikehold, så som maling av nybygget, og dugnadssarbeide ute og inne. Sanitæranlegget er tatt i bruk og ser ut til å virke fint. Det er ennå noen ting som ikke er ferdige, det vil bli ordnet etter-

hvert. I forbinnelse med innleggning av strøm til nybygget, ble det også lagt inn nytt lys på kjøkkenet, noe som var nødvendig. Nye dørmatte er en gave fra Husmorlaget. Pianoet som ble kjøpt var på plass til familielifesten. Vi har fått et "kirkeskip" som gave fra tidligere herredskasserer J.A. Johnsen. Det står nå over orgalet i støresalen. Regnskapet, som ble lest av kassereren Åshild Aalvik, var over all forventning i god balanse etter de store utgifter. Dette er nok takket være de mange gaver, samt kommunal bevilgning.

Så var det valg: Ut av styret gikk Kristian Ånensen, Arvid Gabrielsen og Åshild Aalvik. Arvid stilte til gjenvallg og ble valgt inn igjen. Som nye kom Nora Christensen og Per Syvertsen inn. Som formann ble Henry Abrahamsen valgt. Styret er følgende:

Form. Henry Abrahamsen

V.f. Arvid Gabrielsen

Kass. Aslaug Karlsen

Styremedl. Nora Christensen

" Per Syvertsen.

Av styret i Ungdomsgruppa gikk Sigurd Aalvik og Inger Syvertsen ut. Inger stilte til gjenvallg og kom inn igjen. Som ny ble Olav Aalvik valgt inn.

Av styret i Yngres gikk Eilif Christensen og Irene Jenssen ut. Irene stilte til gjenvallg og ble valgt inn igjen. Som ny ble valgt Henning Jenssen.

Styret i Ungdomsgruppa:

Torgeir Berge, Inger Syvertsen, Olav Aalvik, Tove Jenssen.

Styret i Yngres:

Henning Jenssen, Irene Jenssen, Georg Walwick, Oddbjørg Berge.

Ellers ble diverse komiteer og fyrere valgt. Det ble vedtatt at styret skulle få et overslag for pris på opp-pussing av lillesalen.

Så ligger det nye året ubrukt foran oss, og programmet for våren er satt opp. Må Gud velsigne arbeidet så det må få bære frukt.

1977

PÅ TUR GJENNOM USA.

For sammenhengens skyld, les 1. innlegg i forr. nr. ..

Fjellene er mæktige, fargerike og kunstferdig formet. En av de bakerste fjellformasjonene ligger i Arizona i Grand Canyon National Park. Når en står på toppen og ser ned i gryten, danner fjellene de skjønneste formasjonene og har en fargeprakt som er helt utrolig. Dypt, dypt nede bukter Colorado River seg gjennom en grønn og frodig oase. Elven er bred og går i fosser og stryk. Mange turister benytter anledningen til å få en spennende kano-tur gjennom dette forunderlige landskapet, som er blitt formet gjennom tusener av år. Andre foretrekker å se det fra fly eller helikopter, eller som vi, pr. buss, rundt selve "gryten". I Rapid City, Syd-Dakota så vi den skjønne nasjonalparken hvor mange forskjellige dyr lever. Her har nordmannen Peter Norbeck bygget broer og veier som fører turistene inn i et forunderlig landskap med fjell så tynne som bautastener. Her har 4 av Amerikas presidenter fått sine hodør meislet inn i fjellet. For å forstå dimensjonene kan jeg nevne at øyet måler 3,75 m. og nesen 7 m. En russer ved navn Korcak Zidkowski tegnet og begynte å meisle ut en indianer ridende på en fyrrig hest. Arbeidet holder fremdeles på, men det blir mange år før det blir ferdig. Nu kan en bare så vidt se konturene av kunstverket i fjellet. Her i Black Hill ligger verdens neststørste gullgruve, og 72 forskjellige slags mineraler er funnet i fjellene. Vi fant ingen gull, men en stor Buffalo gikk freidelig og beitet også en koyote løp over veien. Små Chipmunk var så tøme at de spiste av hånden. I St. Louis besøkte vi Ellen Spinner og hennes datter Beverliah Schmit. Ellen er datter av Siljus Olsen og bodde som barn på Farestad.

30. september kom vi til Washington. Vi var så heldige å komme inn og fikk overvære et møte i Governmentet. Carter så vi ikke, men The White House fikk vi se, og hagen som Jacqueline Kennedy hadde anlagt. Rummene var praktfullt utstyrt med vakre malerier, kinesisk porselein og skjønne sòlvkandelabre. Det var bare en del av The White House som turistene får se, selvfølgelig har presidentens familie sine private gemakker som ikke er tilgjengelige for turistene. Capitol er en vakker bygning. Kuppelen ligner kuppelen i Peterskirken i Roma. Den er dekorert med skjønne fresco-malerier som illustrerer Amerikas historie. Vaktholdet er strengt. Ingen slipper inn uten å vise hva veskene inneholder. Bevepnet politi med W.T. er stasjonert både utenfor og inne i selve bygningen.

Reisen fortsatte og en ettermiddag så vi skyskrapene i New York kneise mot sky og blinke i solen. Et imponerende syn. Da vi kom til Brooklyn og ut på Long Island, følte jeg meg som hjemme. Helt fra barndommen har jeg hört om alle norske og da særlig Skjernöyfolk som bodde her. Mange møtte vi og i mange hjem ble vi buden. Vil her gjennom Skjernöyposten få hilse og takke for all hygge og vennlighet og gjestfrihet dere viste oss.

Må si at amerikanerne er vennlige og imøtekommne og lette å komme i kontakt med. De vil gjerne prate og jeg hadde også inntrykk av at Norge er et populært land å reise til. Utrolig mange vi møtte hadde sett de "Wonderfulle" norske fjordene og de "small, nice" byer som Bergen. Mange hadde nær tilknytning til Norge gjennom foreldre elier besteforeldre. I Denver ble vi oppringt midt på natten. Det var nattportieren som hadde sett at hotelløt hadde norske gjester og ville fortelle at konens bestemor var fra Nesodden. En opplysning vi satte umåtelig stor pris på midt på natten!

Hver eneste dag var spennende og gav nye opplevelser. Fint vær hadde vi, med et par regnværsdager inntimellom. Jeg kan anbefale alle som liker å reise å ta en slik tur; både for å hilse på familie og venner, men også for å se det fantastiske landet som Amerika er.

Ruth Dyrstad.

TORPEDERT I NORD-ATLANTEREN.

En fortelling fra krigsårene, av Reimoth Dyrstad...

Det var i september 1944 i Nord-Atlanteren. Jeg var 3dje maskinist på S/S "Fjordheim" av Haugesund. Vi var på vei fra Dublin, Irland lastet med kull for Halifax, Canada. Konvoien ble samlet i sekstiden om kvelden, ca. 150 skip. Vi seilte ut omkring sekstiden om kvelden og ble ekskortert av den engelske og kanadiske marine.

Kl. 11.30 blå jeg purret, da jeg skulle på vakt kl. 12.00 (midnatt). Kl. 11.35 smalt det! Jeg var ennå i min köy. Jeg ble blåst opp under taket, så jeg var helt i svime. Alt av glass lå i tusen biter. Torpedoen hadde truffet ca. 10 meter aktenfor min lugar. Som regel lå jeg fullt påkledd, men nå hadde jeg bare undertøy på da vi var så nær kysten at jeg ikke trodde noe ville skje. Jeg hoppet inn i en kjeledress som hang ved døren og snappet opp lommeboken som lå på gulvet sammen med knust glass og deler av bordet. Jeg sprang ut på dekket, og alreded da var akterdekket under vann. Jeg sprang opp på båtdekket og slo hodet i et av de store stagene som var blåst ned fra riggen og landet på båtdekket. Det var jo svarte natten.

Jeg hoppet opp i en av livbåtene og der var da alredede flere andre i båten. Vi kuttet trossene og fløt på store bølger. Det var svært vanskelig da skuta fremdeles hadde full fart. Vi var ca. 30 meter aktenfor skipet da kjelene eksploderte, og vi kunne ikke se himmelen for stål og biter av skuta. Nå lå vi og drev i den kalde Nord-Atlanteren. Plutselig hørte vi stemmer fra den andre båten som kapteinen var ombord på. Han ropte at jeg måtte komme ombord i hans båt og få motoren igang. Så jeg skiftet båt med vanskeligheter, da sjøen var svær. Jeg fikk da motoren igang og vi töffet rundt mellom vrakrester for å finne noen av mannskapet. Vi visste jo ikke hvor mange vi hadde mistet. Vi fant ut siden at vi hadde bare mistet 3 mann, som hadde hoppet i sjøen. Plutselig fikk vi se en svær lyskaster som ble satt rett på oss, og vi så den høye baugen som stakk opp i mørket. Det så ut som den ville kjøre oss ned, men i höytalen hørte vi at han skulle plukke oss opp, som han også gjorde. Det var en kanadisk fregatt. Da vi kom ombord sa kapteinen på fregatten: "Hvordan i all verden greide dere å komme bort fra den skuta? Jeg tok tiden da dere ble torpedert, det tok akkurat 1 1/2 min fra det smalt til skuta gikk ned. Ja dere må være flinke sjøfolk", føyde han til.

Jaså er vi ombord på fregatten, 30 mann, men de hadde ikke mye plass til oss, så vi skulle ble transportert over på en engelsk passasjerbåt som hadde til jobb å ta opp sjøfolk fra båter som ble torpedert. Neste dag fikk vi en føl storm så vi kunne ikke bli transportert over til passasjerbåten. Så vi ble ombord i fregatten i 3 dager. Så den 4de dagen var det i livbåtene igjen for å bli transportert over. Det ble et svært bal, da sjøen var høy og en kunne jo brekke både armer og ben langs skudesiden. Men vi kom alle velberget ombord og alt gikk vel. Så nå er vi ombord i en "Limy"-båt, som jeg kaller det, med dårlig kost. Ombord på fregatten hadde vi den beste mat som kunne tenkes.

Så nå følger vi konvoien til Halifax. Der var aldri fred ombord da de slapp dypvannsbomber til allé tider. Vi kom oss nå endelig til Halifax og derfra ble vi sendt til New York.

Vi hadde seilt med S/S "Fjordheim" mellom Canada og England. Lasten vår TNT, bomber og granater fra Canada og kulllast tilbake fra England. Vi fikk senere høre at vi var blitt "sabotert", da vi hadde hvalliner ombord, for de norske hvalbåtene som lå i Halifax og ventet på linene som er spesiellaget.

Reimoth Dyrstad.

Onkel Pui - som han ble kalt.

HILSEN FRA LOS ANGELES, CALIFORNIA.

Telefonen min ringte i 6-tiden i kveld. Hallo! - Du kan nok ikke gjette hvem dette er, sa en damestemme på engelsk. Jo, jeg kjente stemmen, men hun var i Oslo, tenkte jeg. Det er Harriet, sa hun. Kunne ikke tro det var sant før Ruth Dyrstad kom på telefonen. Tenk folk fra Norge og ferske hilsener og nyheter fra Skjernöya. Ruth viste meg fotos fra Dyrstad skoles 100 års jubileum. Der stod de 'unge skolejentan', Theo, Gudrun, Anna osv. Senere fikk jeg utklipp og leste om dagen. Skal si dere kan få det til. Godt gjort. -

Vi er plaget med tåke om hösten. Tåke hver dag til hen i 12-tiden, da kommer solen sterkt nok frem og brenner gjennom tåka. En annen fin dag, - men ingen regn. Alt blir törka opp. Hvor er regnet, får vi ikke regn snart? Slik går samtalen blandt folk. Det brenner, store skogbranner, mangfoldige mål går opp i flammer. En 100 mil nord-over strök 30 hus med. De var assurert for 25-35.000 dollar, muligens verdi 75-100.000 dollar. De stakkars arme folkene. Med penger kan en bygge igjen, men ingenting i verden kan betale hva en mister en en brann. Selv den minste ting, en gave, et minne osv. Vi sitter og tenker - åh, så trist.

Det er alredre desember. Litt vanskelig å tro, for over en uke har temperaturen vært 92 - 94 grader her i Los Angeles. Kaktusen blomstrer igjen og juleglæden åpner sine knopper. De står til pryd ute på verandaen. Det er snart jul sier almenakka. På TV avørterer de som gale. Alt er så meget bedre enn det andre. Programmene er ikke noe å skryte av, reklamen blir det mere av. Enskjønt varmen, er det likevel jula som står for døren. Den skjonne tiden på året hvor familiene trekker hver til sine. Hjem til jul, det har sin visse betydning. Julekortene må skrives. Tankene går til familie, venner og kjente over land og sjø. Jeg vil ta denne anledning til å ønske alle Skjernöypostens lesere en gledelig jul og et godt nytt år. Vil også takke Christoffer Jacobsen for all sjauen med å sende Skjernöyposten videre i over 6 år. Well done Chris! Elinor, takk for at du tok over. Ikke minst takk til dere der hjemme som har med å få Skjernöyposten igang og sendt videre. Det er som et pust fra Mor Norge og Skjernöyfolk som vi alle holder så kjær.

De beste hilsener fra

Lillian Boyle.

Vi fikk dette beklageligvis litt for sent til å få med i julenr.

SMÅNYTT FRA ØYA.

Det er årsmøtenes tid nå og de første som var ute var vel Skjernøy Helselag. De hadde sitt årsmøte tidlig i desember.

Tove Trægdø Pedersen holdt andakt. Formann Oddbjørg Berge leste årsmeldingen som viste et godt arbeidsår for Helselaget. Det er holdt legesundehørsel for de av helselagets medlemmer som ønsker det. Laget hadde i oktober fest for alle over 55 år.

Likeledes er det blitt arrangeret 6 eldretreff og disse er blitt holdt om formiddagen.

Etter at kassereren, Ragnhild Knudsen hadde lest regnskapet, gikk en over til valg. Oddbjørg Berge og Ragnhild Knudsen var på valg. Begge ble gjenvalet og styret er som følger: Formann Oddbjørg Berge og styremedlemmer, Vigdis Hågan Wälwick, Ragnhild Knudsen, Signe Aalvik

og Jorunn Abrghamsen. Varamenn Kari Pedersen og Tove Jenssen. I kaffepausen ble det solgt lodd-er og resultatet ble hele kr. 2049,- Det ble vedtatt å sende kr. 2000,- til det planlagte rekonsvalenthjemmet i Eiken. --

Julen er for lengst forbi, og det går mot lysere tider. Julaften var kapellet som vanlig fylt til siste plass. Julefestene var som vanlig den 28. og 29. På ungdomsfesten hadde vi besök av tidligere sokneprest Ousland og frue. På barnefesten var det også i år sprengfullt, men den ble greit avviklet. -----

Skjernøy Idrettslag hadde sitt årsmøte på kvisten i begynnelsen av februar. Det har vært atskiligg aktivitet i laget siste år, både rebusløp, terriergløp og ikke å forglemme Skjernöymarsjen. Dette er jo det arrangement som krever den absolutt største arbeidsinnsats. Det sier seg selv når en tenker på at det er over 1000 deltagere.

Turorienteringsopplegget, "kjenn din øy" med 26 poster fordelt over hele øya, har fått folk i alle aldersgrupper ut i naturen. Og mange har vel sett Skjernöya fra steder de aldri har vært før. Det er meningen at det vil bli holdt gående ut mars måned.

Treningen av de aktive har vært vanskelig nå i vinter, mens om-innredningsarbeidet på skolehuset holder på. Det vil bli så mye bedre for alle aktiviteter når dette blir ferdig.

Laget har nå 35 aktive medlemmer, samt 16 støttemedlemmer. Hvem som helst som har interesse kan tegne seg som støttemedlem for kr. 10,- pr. år.

Valget gav som resultat at Olav Aalvik og Håkon Karlsen, som stod på valg, kom inn igjen.

Og styret er nå: Form. Esther Vågsvoil, sekretær Agnethe Kjellin, kassererer Olav Aalvik, styremedl. Karin Larsen og Håkon Karlsen. Det henstilles til forældrene om å oppmuntre sine barn til å støtte opp om de aktiviteter idrettslaget driver.

Det har vært vaktskifte på Ryvingen fyr, da Andreas Dyrstad har trukket seg tilbake etter over 35 års tjeneste i fyrvæsenet. Han begynte sin karriere på Ryvingen i 1942 og var der da i ca. 9 år. Han kom tilbake som fyrmeister i 1961 og har alltid vært der i tilsammen ca. 25 år. Han nyter nå sitt otium sammen med sin fru Alfild i deres hjem på Nedre Farestad. Som ny fyrmeister er ansatt Egil Jacobsen, Rosnes. Også han er forholdsvis gammel i traden og har vært på Ryvingen siden 1957. Den øvrige betjening er Håkon Karlsen, Rosnes og Asbjørn Jacobsen, Mandal. Ny stilling som fyrbetjent er lyst-ledig, men foreløpig ikke besatt. I mellomtiden vikarierer Herman Syvertsen der ute. -----

For første gang, tror vi, er en fra Skjernöya med på Lofotfisket. Det er Jan Øystein Dyrstad som er med en skøyte fra Lindesnes på juksafiske (rigle med pilk som sökke). De er 3 mann og de har 4 juksamaskiner ombord, som pilker og haler fisken inn automatisk. Der er bare å ta torskken av kroken og fire snøret ut igjen, så går alt av seg selv.

Siste nytt fra dem er at torskken biter villig og at fangstene har vært opp til 1700 kg fin torsk pr. dag. Så her skulle nok mange av Skjernöypostens leser ønsket å ha vært med pilken. ---

Det er blitt en ny klokkerording på kapellet nå, mer slik det er i de øvrige kirker. Klokkeneren leser inngangsbönn, kommer med kungjöringer osv. og er ellers mer aktivt med. Det er valgt to stykker som skal dele på dette vervet ute hos oss.

Det er Oddbjørg Berge, Berge og Torgeir Berge, Ytre Farestad. Sverre Dyrstad har tidligere hatt klokkervervet i de siste 8 årene. -----

Vi kan bare beklage at noen av abonentene på øya fant en temmelig våt Skjernöypost i sin postkasse forrige gang. Det var

et overhendig vær, med regn og vind, den kvelden vi satte bla- det sammen. Lokkene på flere av postkassene har rett og slett blåst opp, med et heller sørge- lig resultat. Vi har noen få ekstra eksemplarer liggende, hvis noen måtte ønske et. -----

Til sommeren vil Skjernøy I.L. prøve med et nytt opplegg når det gjelder trim. Nemlig noe som blir kalt "Kjenn din skjær- gård" og er særlig beregnet på båtfolk. Det blir noe av det samme som har vært prøvd på øya i høst og vinter og som har hatt stor oppslutning. Opplegget til sommeren går ut på å sette opp poster på forskjel- lige holmer fra Tånes til Stus- øy. Disse postene vil bli plas- sert slik at det blir et stykke å gå fra båten, da meningen er at også båtfolk skal få trimme. Vi håper opplegget vil interes- sere mange. -----

Spreke Skjernøyjenter.

Tre Skjernøyjenter, Kjellaug Jacobsen, Karin Larsen og Kari Pedersen vil i år få utlevert idrettsstatuetten. Det vil si at de har tatt idrettsmerket 7 ganger tidligere. Så vidt vites er det første gang noen på øya har greid denne presta- sjonen. Vi gratulerer! Over- rekkeslen vil finne sted ved en sammenkomst på Caledonien Hotell i Kr.sand en gang til sommeren. -----

Også i vinter har bakkene her ute vært uhyggelig glatte, i sær Valvikbakken og Kapellbak- ken. Vi etterlyser stadig fender i Kapellbakken og håper det ikke må skje en ulykke før noe blir gjort. Det har vært på nære nippen at biler ikke har glidd utfor. -----

Befolkingen på øya økte med vel 10 stykker siste år. Den ligger nå på kloss under 300 og det er nøyaktig 100 mer enn i 1963. Året før brua kom. Tilveksten bør for så vidt ikke skje noe særlig fortære heller, slik at øyas folk fortsatt kan

være kjent med hverandre. -----

Vi vil på det hjerteligste gra- tulere Ivar og Sonja Kristiansen, Valvik med en datter i januar. De har en gutt og en jente fra før. -----

Likledeles gratulerer vi Sigurd og Signe Aalvik med en datter nå nylig. De har en gutt fra før. -----

Erling Christensen, Ytre Fæ- stad fyller 85 år den 23/4. Vi gratulerer hjerteligst. -----

Ruth Karlsen feiret sin 85-års dag den 1. februar. Hun kommer fra Ytre Farestad, men har bodd i mange år i Kristiansand. For 2-3 år siden flyttet hun tilbake til øya og bor nå sammen med sin sønn Clarens og hans familie i deres nye hus under Dyrstadheia. Hun er nå en av de eldste på øya, men er sprek og ved god helse, tross sin høye alder. Vi gratu- lerer på etterskudd. -----

Vi glemte å ta med forrige gang at Martha Syvertsen kom hjem fra Amerika nå i høst. Hun har vært der over helt siden sin ungdom, men var hjemme en tur i 1947. Hun bor nå sammen med sin søster Henny Kristensen på Ytre Farestad. -----

Arbeidet med å reparere krambu- brygga er nå igang. Det er fir- maet Brödrrene Reme fra Vigeland som har fått jobben. Brygga skal nå läges av armert betong, både pillarer og dekket. -----

Som vi har vært inne på tidlig- ere har gatenavnkomiteen vært i swing, også ute på Skjernøya. Nå er også navnskiltene kommet på plass, ihvertfall en del.

Vi kan nevne navn som Vågsveien (hovedveien ut til Ytre Fæ- stad), Kjunestien, Amsterstien, Sjöbuveien, Kapellveien osv. Det neste blir vel at vi får nummer på husene. Så når dere skal skrive til Jonas eks. må dere kanskje sette på Kjune- stien 4, for at det skal komme fram. -----

Noen vinter av betydning har vi ikke hatt i år, ihvertfall ikke

sammenlignet med i fjor. Bare just så mye snø at det gikk an å bruke skiene. Men det forhindrer ikke at februar har vært en sur og kald måned. Det har holdt seg fra 8 - 12 minusgrader i lang tid. Fjorder og viker frøys til og isen begynte å bli plagsom. Men så fikk vi noen dager med mildvær og frisk vestlig vind, omkring den 20. og mye av isen gikk opp. Men om vinteren er slutt med dette, er et åpent spørsmål. Det er jo tidlig på året, så vi kan siktens få både snø og kulde ennå framover en stund.

Mildværet fortsetter og snøen forsvinner etterhvert. Dette mildværet har forårsaket tåke, en tett og vedvarende tåke. Ute på Ryvingen har tåkeurenen gått i over 5 døgn - non stop. Det er hard kost, og såvidt vi har fått bragt i erfaring, en absolutt rekord derute.

Vi har tidligere skrevet om at lokalradicen har vært på Skjernøy og gjort opptak. Denne gang var det vår egen lille Skjern-

öypost som var gjenstand for oppmerksomheten. En representant for NRK - Kr. sand var ute og intervjuet vår redaktør, Sigurd Aalvik ang. Skjernöyposten. Så neste dag, den 30/2, fikk vi höre intervjuet i lokalsendingen kl. 12.00. Her fortalte da Sigurd om bladets tilblivelse og hvordan det ble drevet. Vi fikk nå vite at NRK-Fjernsynet var interessert i å gjøre noen opptak fra Skjernöya for programmet 'Norge Rundt' og at de da også ville besøke Skjernöypostens redaksjon. Dette skjedde da torsdag 2/3 og angåede resultatet kan vi bare henvise til programmet i TV 'Norge Rundt' som antagelig vil bli sendt den 17/3.

Dagene blir lengere og lengere og det stunder så smått mot vår. Det er en årstid vi alltid ser med lengsel fram mot. Og sely om vi ikke alle kan reise ned til sydens varme lande, vet vi at sol og sommer også vil vende tilbake til oss her på öya. I den forventning sier vi takk for denne gang og vel møtt igjen når tulipanene blomstrer.